

[Taanquist]

egentlig var, men det er jo, fordi arbejdsministeren somme tider har nogle pudsige måder at argumentere på. Og det synes jeg da også det er, når arbejdsministeren nu her igen udtrykker sig, som om der er nogle, der skal have andres penge.

Der er ikke nogen, der skal have andres penge. Det er der måske i langt højere grad tale om at nogen får i dag. Vi får løst det problem, at man føler, at når nogen dør for tidligt, er deres penge tabt. Den ægtefællepensionsordning, vi har i dag, er der jo, som jeg sagde til fru Lilli Gyldenkilde før, kun ganske få, der får noget ud af, men det får vi nu nok ændret.

Men vi har jo fået forskellige henvendelser, og vi kan kun hver for sig prøve at vurdere, hvordan folk egentlig handler. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at en af de ting, der har gjort, at vi er havnet på det forslag, som ATP altså også er kommet med med hensyn til efterladteydelse, er det, vi finder, når vi går ud og ser på, hvad er det, folk gør, når de skal sikre sig.

For det første går de hen og tegner en pensionsforsikring, frem for alt kapitalforsikringspensioner; det er det, man gør. Hvad gør man så næstefter? Så går man hen og tegner en gruppelevsforikring; det får man gerne gennem sit forbund eller lignende, men gruppelevsforikring er altså valg nummer to, når man skal sikre sin fremtid. Det er præcis det forhold, som er indeholdt i ATP's forslag: Hvis jeg dør for tidligt, så skal der være noget til mine efterladte i den hårde overgangsperiode, de får, når den ene falder væk.

Jeg tror, at det er et væsentligt synspunkt, som vi skal tage med, og som også arbejdsministeren og de andre partier skal tage med i deres overvejelser. Vi må prøve at se på, hvad det er, folk gør, når de selv handler helt frivilligt. Men i øvrigt tak for de positive bemærkninger, der har været om vores beslutningsforslag; jeg tror stadig væk, at vi får noget fornuftigt ud af det her.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

I respekt for Folketingets dagsorden skal jeg ikke bede om ordet til anden runde. Derfor denne korte bemærkning, fordi jeg synes, at hr. Taanquist kom lidt billigt om ved den disput, vi havde i første runde om de 70-årige, med et svar, der gik på, at Socialdemokratiet slet ingen henvendelser havde fået.

Så vil jeg bare sige ganske kort, at jeg synes, hr. Taanquist skulle læse aviser og se læserbrevsspalterne, og hvis ikke det er nok, så kan han låne af mig. Jeg har så sent som i dag fået et, hvor man taler om, at med det socialdemokratiske forslag bliver det efterhånden et rent lotteri at være ATP-deltager, så det synes jeg var en lidt for let måde at komme om ved det på.

Men skidt være med det, nu skal vi have udvalgsbehandling, og dér finder vi frem til nogle løsninger, så vi kan få løst det væsentlige, nemlig en engangsudbetaling og alle de forhold, som vi har været igennem her i formiddag. Jeg vil kun sige, at når man taler om en bedre overensstemmelse med befolkningen, så tror jeg ikke, at det er Socialdemokratiets tanker, vi skal søge at fremme; men nu må vi se, hvad der er flertal for. I hvert fald føler jeg, at hvis vi skal følge det, som er holdningen ude i befolkningen, så skal udbetalingerne i videst muligt omfang afspejle den indbetaling, der er foregået. Det er vores holdning, og det håber vi også bliver det, der kommer til at slå igennem, når vi skal vedtage den endelige lovgivning til efteråret.

Pia Christmas-Møller (KF):

Hr. Taanquist kan ikke se, at der bliver taget fra de ældre og givet til de yngre generationer. Lad mig prøve at eksemplificere det. Vi har et ægtepar på 40 år. Den ene dør. Efter Socialdemokratiets og ATP's forslag vil den efterladte ægtefælle kunne få op til 80.000 kr. i engangsydelse. Det er helt uden for rimelighedens grænser at forestille sig, at nogen af de to parter, uanset om de har været i ATP-ordningen, lige fra de var fyldt 16 år, hver især eller tilsammen skulle have indbetalt, hvad der svarer til 80.000 kr. Hvem betaler de 80.000 kr., hvis ikke det er de ældre årgange?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.